

καλπάζουσα τῆς ἐπιστήμης πρόοδος ἤκιστα κατώρθωσε νὰ δώτῃ ἡμῖν τὴν βεβαίαν κλειδα τῆς αἰτιώδους ἀρ/ῆς καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν ὀνείρων, οὐχ ἥτον ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ εἰπώμεν ὅτι τὸ συμφέρον καὶ ἡ τυφλότης κατέστησαν ποτὲ, καὶ ἤδη παρὰ τοῖς ἀπλοῖς, ταῦτα τὸ ἔρμαιον τῆς ἀγυρτείας καὶ τῶν τερασίων παραδοξολογιῶν τῶν μυθολόγων.

ΠΑΡΑΒΟΛΗ

I

Ἦρθ' ἡ ἀνοιξίς, φύγαν τὰ χιόνια.
Κάθε δένδρ' ἀπ' ἀνθία μυρίζει,
Καὶ γυρνοῦν τὰ καλὰ χελιδόνια,
Καὶ ἡ χλόη τὴ γῆ μας στολίζει.

Χαρωπὴ 'ναὶ ἡ φύσις, γελοῦνε
Τὰ οὐράνια κ' ἡ γῆ, ἐγωμένα.
Τὰ πουλιὰ 'στῶν δενδρῶν τραγουδοῦνε
Τὰ κλαδιά, πούναι τὼρ ἀνθισμένα.

Μὰ ὅλ' αὐτὰ γιὰ πολὺ δὲ θὰ μείνουν
Θάρθουν χιόνια, βρονταῖς καὶ χειμῶνας ...
Οἱ ἀνθοὶ μυρονδιά δὲν θὰ χύνουν,
Δὲν θ' ἀνθῇ δροσερὸς ὁ λειμῶνας.

Θάρθουν χιόνια ... ὦ! ναί, θάρθουν χιόνια
Κ' ἡ βροχὴ θὰ μαστίζῃ τὴ φύσιν!
Θὲ νὰ φύγουν γοργὰ χελιδόνια
Μὴν ὁ Χάρος ἐδῶ τ' ἀπαντήσῃ!

II

Καὶ ἡ νεότης μας μ' ἀνοιξί μοιάζει! ...
Ἔτσ' ἀνθοῦν οἱ ὥραι' μας χρόνοι! ...
Μὰ ἀξάφνου κ' ἐδῶ χειμωνιάζει,
Καὶ ἐδῶ ἔρχετ' ὁ ψιμὸ χιόνι ...

Μιὰ ἡμέρα κ' ὁ νηὸς θὰ γεράσῃ,
Τὰ μαλλιά του τὰ μαῦρα θάσπρουν,
Ἀχ! τὴ νεότης του θὰ νὰ ξεχάσῃ
Κ' ἡ χαρὰς θὰ νὰ τὸν παραιτήσῃ.

Τὴ κορφή του θάσπρουνε χιόνια,
Μὲ ραβδί θὰ γυρνᾷ ὅλη ἡμέρα ...
Ἀχ! περνοῦνε, περνοῦνε τὰ χρόνια
Εἰς τῆς γῆς μας τὴν μάταιη σφαῖρα!

III

Μὰ κυττάζετε πρὸ πέρα! Περνάει
Κ' ὁ χειμῶνας πού χιόνια μᾶς φέρει,
Καὶ ἀπ' ἀνθία γεμάτο γυρνάει
Τὸ καλὸ εἰς τὴ γῆ καλοκαίρι.

Πρέπει, πρέπει καθεὶς νὰ γεράσῃ,
Πρέπει, πρέπει καθεὶς νὰ ποθᾷ,
Σὲ ζωὴ πρὸ καλὴ νὰ περάσῃ,
Ποῦ χειμῶνας κακὸς δὲν τὴν φθάνει.

Ὁ χειμῶνας τὴν ἀνοιξί φέρει
Καὶ ὁ θάνατος φέρνει ζωὴ!
Γιὰ νὰ ἔλθῃ καλὸ καλοκαίρι
Πρέπει πρῶτα χειμῶνας νάρθῃ.

Π. Κ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΝΣ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * * Ἐνώπιον παισματοδικείου τινὸς τῆς Ἀγγλίας ἐδικάσθη καὶ κατεδικάσθη κρεωπώλης τις εἰς πρόστιμον 3 λιρῶν καὶ τῶν ἐξόδων τῆς δίκης, διότι παρὰ τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις ἐσφαξε βοῦν με ἀνοικτὰς θύρας τῶν σφαγείων του, παίδων τινῶν θεομένων τὴν σφαγὴν.

* * * Ὁ παλαιότερος οὐράνιος χάρτης γνωστὸς εἰς τὴν Εὐρώπην εὑρίσκεται εἰς τὴν Ἑθνικὴν Βιβλιοθήκην τῶν Παρισίων. Κατεσκευάσθη ὑπὸ τῶν Σινῶν τὸ 600 ἔτος π. Χ. περιέχει δὲ 1460 ἀστέρας.

* * * Αἱ δαπάναι τοῦ ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἔτος προϋπολογίσθησαν εἰς 10,483,901 λίρας στερλίνας, δηλ. 221,130 ὀλιγώτερον τοῦ παρελθόντος ἔτους.

* * * Κατασκευάζεται σήμερον εἰς τὴν Ἀφρικὴν βοῦτυρον ἐκ τοῦ καρποῦ δένδρου καλουμένου Σχέη, τὸ ὅποιον εἶναι παχύτερον καὶ γλυκύτερον παντὸς ἄλλου κατασκευαζομένου ἐκ γάλακτος ἀγελάδος.

* * * Τὸ πρῶτον ἰδρυθὲν κατὰστημα τῶν νόθων τέκνων ἦτο τοῦ Μιλάνου ἀπὸ τινος καλούμενον Δαθέα τῷ 789 μ. Χ.

* * * Ἐκ τῆς τελευταίας ἀπογραφῆς ἥτις ἐγένετο ἐν Λονδίῳ ἐξάγεται ὅτι ἐν τῇ μεγαλουπόλει ταύτῃ οἰκοῦσι 3,489,458 ἄνθρωποι, ἐξ ὧν 1,633,231 ἄνδρες καὶ 1,856,209 γυναῖκες. Ἡ ἔκτασις τῆς πόλεως ἀνέρχεται εἰς 316 χιλιόμετρα. Τὸ μῆκος τῶν ὁδῶν ἀνέρχεται εἰς 1,500 μίλια καὶ τῶν ὁχετῶν εἰς 2,090 μίλια. Ὁ ἀριθμὸς τῶν οἰκιῶν ἀνέρχεται εἰς 417,956, ἐν ἐκάστῃ δὲ οἰκίᾳ κατοικοῦσι, κατὰ μέσον ὅρον, 8 άτομα· καθ' ἐκάστην ὁμῶς γίνονται νέαι οἰκοδομαί, ὥς ἐκ τούτου, ἐντὸς τοῦ ἐλευσμένου ἔτους, ὁ ἀριθμὸς τῶν οἰκιῶν θέλει ἀνέλθει εἰς 420,000.

* * * Μεταξὺ ὅλων τῶν Ἀρτισταίων φρεάτων τῆς ὑψηλίου τοῦ βαθύτερον εἶναι τὸ τῆς Βικτωρίας ἐν Ἰσπανίᾳ, ὅπερ ἔχει βάθος 1,021 μέτρων, τὸ τῆς Γρενέλλης ἔχει βάθος 547 μέτρων, τὸ τοῦ Πασσὺ 600, τὸ τοῦ Μενδόζ 730 καὶ τὸ τῆς Πέστης 970. Ἡ ταχύτης τῆς διατρήσεως, ἐν τῷ φρέατι τῆς Βικτωρίας, μετεβάλλετο ἀναλόγως τοῦ βάθους. Εἰς βάθος 850 μέτρων ἐντὸς 16 ὥρῶν κατεσκευάζοντο 1—1 1/2 μέτρων. Εἰς βάθος 5 μέτρων ἡ θερμοκρασία ἀνέρχετο εἰς 14 βαθμοὺς, εἰς 20 μ. εἰς 13, 50, εἰς 40 μ. 13, εἰς 100 μ. 14, 25, εἰς 200 μ. 17, 40, εἰς 300 μ. 19, 50, εἰς 400 μ. 22, 50, εἰς 500 μ. 25, εἰς 600 μ. 27, εἰς 700 μ. 31, 42 καὶ εἰς 800 μ. 34.